

“**U**s propose que plantem batalla, perquè paga la pena”, va proclamar Francisco Camps el 19 de febrer del 2009 al matí a les 9.30 hores al Palau de la Generalitat. El seu nom acabava de relacionar-se, per primera vegada, amb les investigacions que el magistrat Baltasar Garzón duïa a terme en el marc de l'*operació Gürtel*, i el cap del Consell, és clar, va afanyar-se a desmentir-ho: “Tot és fals”, va reblar envoltat dels seus consellers i de l'alcaldessa de València, Rita Barberà. En realitat, però, el seu futur estava escrit. Tot i que encara va ser capaç de mantenir el càrrec dos anys i cinc mesos, aquell fou l'inici de la seua fi. La primera estació d'una penitència amb un únic moment de glòria: la seua tercera victòria electoral –el 22 de maig del 2011, sota la condició d'encausat– per majoria absoluta.

2.582 dies després d'aquella compareixença pública d'urgència, dimarts de la setmana passada, Barberà va haver de convocar-ne una altra. La seua. A diferència de Camps, completament en solitari i a la seu del PPCV. Així és la vida lluny del poder. Tan freda com aspra.

El jutge instructor Víctor Gómez acabava de dictar l'obertura del secret sumarial de la part del *cas Taula*, relativa a la presumpta neteja de capital que la gran majoria de regidors i assessors del grup popular a l'Ajuntament de València haurien practicat poc abans de la campanya electoral del 2015. Un *modus operandi* tan pueril –el *pitufeo*, consistent a transferir 1.000 euros per compte bancari, que més tard recuperarien en dos bitllets de 500 presumptament procedents de comissions il·legals– com difícilment demostrable, malgrat la confessió de quatre assessors que van negar-se a participar-hi i les evidències que suren a les converses telefòniques interceptades.

Un anònim a la Fiscalia Anticorrupció va alçar la llebre: “La campanya del PP local de València, que regenta Alfonso Novo com a nou recaptador, arranca amb trampa. Hi ha financiació irregular: s'ha obligat regidors i assessors a fer una transferència –important, si es té en compte el nombre de populars que són– de 1.000 euros cadascú, uns diners que se'ls retornaven en bitllets al cap d'una setmana. Si hom vol, això és fàcilment

POLÍTICA

Els vestits de Rita

Dos casos menors han esdevingut la punta de l'iceberg de la corrupció generalitzada al País Valencià.

El ‘cas dels vestits’, que va posar fi a la vida política de Francisco Camps, guarda paral·lelismes amb la neteja de capital que afecta ara l'ex-alcaldessa Rita Barberà. Hi ha una diferència clau, però: ser al poder o no ser-hi.

Reportatge de Víctor Maceda

demostrable, atès que tots han deixat rastre als seus comptes corrents. La data aproximada d'aquesta operació és a final de març-abril, una operació realitzada en dependències municipals. Li ho faig

avinent perquè actue segons considere oportú”.

La probabilitat que el seu redactor fóra Alfonso Grau és elevada. En primer lloc, perquè Novo l'havia substituït com

DEL 2009 AL 2016. Francisco Camps i Rita Barberà, a les seues compareixences després que es coneguera la seua implicació en el cas Gürtel i l'obertura de sumari del cas Taula referent a una presumpta neteja de capital.

a campanya com a conseqüència del seu processament pel cas *Nóos*, que va obligar-lo a dimitir com a vice-alcalde de València i a renunciar a les seues responsabilitats orgàniques el 16 de març del 2015, poc abans que es feren efectius els pagaments en qüestió. És a dir, que Grau coneixia les interioritats del partit fil per randa, i va poder ser ell qui actuara així com a venjança.

Una venjança doble, de fet. D'una banda, perquè considera que en l'episodi de *Nóos* ha carregat amb una culpa que no li pertocava, perquè qui va ordenar-li que contractara amb l'institut d'Iñaki Urdangarin va ser Barberà. I d'altra banda, perquè l'aleshores alcaldessa no va complir la seua paraula de situar la seua esposa, María José Alcón, en un lloc d'eixida de la llista. D'alguna manera, aquesta era la "recompensa" a què la primera edil s'havia compromès pel processament però, a l'hora de la veritat, Alcón va ser enviada al lloc número 16 de la candidatura, on les opcions de ser escollida eren més aviat minses. El PP havia obtingut 20 regidors als comicis anteriors, els del 2015, però la demos-

còpia augurava una collita bastant més magra, com va passar finalment, quan els ciutadans van atorgar-los 10 escons, tot just la meitat que quatre anys abans.

"*¡Qué hostia, qué hostia!*", li va xiuxiuejar la nit de les eleccions Barberà a Serafín Castellano, delegat del Govern espanyol al País Valencià, que seria detingut 72 hores després per un altre cas de suposada corrupció.

La veritable galtada, doncs, no ha estat la de les urnes, sinó la que li ha etzibat la justícia, presumiblement a instàncies de Grau, la seua mà dreta des del 1996 [vegeu "El bisturi de Barberà" a EL TEMPS núm. 1.655]. Perquè encara que la Fiscalia ja feia mesos que analitzava les actuacions presumptament delictives comeses al consistori, la participació directa de Rita Barberà no havia estat demostrada.

És demostrable?

Les evidències són clares. Com en el cas *dels vestits*, quan Camps va ser incapaç d'aportar cap factura o comprovant bancari que constatarà que sí que va abonar la roba presumptament regalada per la

trama *Gürtel*, Barberà insisteix que "la càrrega de la prova recau sobre la part acusadora". El xec expedit per ella en què fa el traspàs dels 1.000 euros –el 31 de març del 2015– al compte del partit hi és. En canvi, de moment no hi ha cap certesa que ella rebera més tard aquesta mateixa quantitat en forma de bitllets negres.

Qui segons alguns testimonis centralitzava la caixa de la campanya electoral, Mari Carmen García-Fuster, va exercir com a secretària del grup popular a l'Ajuntament els 24 anys que Rita Barberà va ser al capdavant del consistori. És una persona de la seua màxima confiança, i per si de cas hi havia cap risc de delació, que no sembla el cas, l'ex-alcaldessa va remarcar dimarts passat, a la seua compareixença davant la premsa, l'"honradesa" que sempre li ha demostrat la "família García-Fuster", a qui va reconèixer que sempre s'ha sentit "molt unida".

Els dos fiscals que duen el cas, Vicente Torres i Pablo Ponce, no ho tindran gaire fàcil per demostrar que, efectivament, Barberà va percebre 1.000 euros de manera irregular. Una altra cosa és que el jutge opte que arxivar la causa abans no derive en judici oral, sobretot ara que ha estès la condició d'investigat al PPCV de la ciutat de València, raó per la qual ha demanat a la formació que nomena un representant legal.

I aquesta és, precisament, la por que cova la direcció estatal del PP. L'afer ha esclatat en ple procés de negociació per formar un nou govern, i la implicació de Barberà resulta especialment dolorosa, perquè es tracta de la dirigent municipal més potent a la història del partit. El PP no ha tingut mai un alcalde o alcaldessa amb tanta ascendència, i encara menys de tan propera a l'actual president, Mariano Rajoy.

Potser per això el president en funcions espanyol s'ha mostrat molt més caut que no amb altres membres de l'executiva del partit, com ara Javier Maroto o Pablo Casado, que la setmana passada →

NOU REGIDORS ENCAUSATS...

ALFONSO NOVO

Provenint de l'antiga Unió Valenciana, formació amb què va arribar a ser eurodiputat, Rita Barberà va incorporar-lo a la llista municipal l'any 1999. Per tant, acumula **17 anys** al consistori. Fins el 2012 va responsabilitzar-se de l'àrea de Transports, i del 2012 al 2015, d'Urbanisme. Ha presidit el PP local els darrers tres anys.

BEATRIZ SIMÓN

Regidora de fa **17 anys**, només en té 44. És a dir, que ha passat més d'un terç de la seua vida a l'Ajuntament de València. S'ha fet càrrec de les àrees de Joventut, Ocupació i Innovació, entre d'altres. Luis Salom, molt actiu a les xarxes socials i que també figura com a investigat en la causa, era assessor seu.

VICENTE IGUAL

Industrial del sector de la fusta, va iniciar-se al consistori com a regidor el 1995, ara fa **21 anys**. Al llarg de tot aquest temps s'ha ocupat de les àrees de Personal, Activitats, Serveis Centrals, Patrimoni Històric Cultural, Govern Interior, Centre Informàtic Municipal, Estadística i Participació.

M. ÀNGELS RAMON-LLIN

Un altre dels fitxatges de l'extinta Unió Valenciana que va fer el PP. En aquest cas, fins i tot va ser consellera d'Agricultura i Medi Ambient del primer Govern presidit per Eduardo Zaplana. A l'Ajuntament suma **9 anys**. Dirigia l'àrea de Cicle Integral de l'Aigua, Qualitat Mediambiental, Energies Renovables i Canvi Climàtic.

CRISTÓBAL GRAU

Assessor a l'àrea de Seguretat Ciutadana del 1995 al 2002, quan passa a ser regidor. És a dir, fa **14 anys** que ho és. Sobretot va gestionar el departament d'Esports, tot i que de manera transitòria també ha assumit el de Joventut i ha dirigit les actuacions dutes a terme a la Marina Reial Joan Carles I.

FÉLIX CRESPO

Procedent del departament de Dret Constitucional de la Universitat de València i de la sots-delegació del Govern espanyol, suma **13 anys** al consistori. Del 2003 al 2011 va ser regidor de Fires i Festes, i del 2007 al 2015, de Coordinació Jurídica, Llicències i Inspecció i Procediment Sancionador.

LOURDES BERNAL

Assessora del grup popular del 2002 al 2007, a partir d'aquell moment va estrenar-se com a regidora. Desenvolupa aquesta funció des de fa **9 anys**, en els quals ha actuat sobre les àrees de Sanitat i Consum, Contaminació Acústica, Laboratori Municipal, Drogodependències, Platges i Cementiris.

ALBERTO MENDOZA

Afiliat al PP des del 1990, quan va fer la majoria d'edat, no va tenir acta de regidor fins al 2012, quan l'eixida de Jorge Bellver i Marta Torrado va fer córrer la llista. Així doncs, malgrat que durant 6 anys va exercir com a assessor de seguretat ciutadana, tan sols suma **4 anys** com a edil. Va gestionar l'àrea de Transports.

M.ª JESÚS PUCHALT

Polifacètica com poques, va estrenar-se com a regidora el 1999, ara fa **17 anys**. En tot el temps que el PP va ocupar el poder, va dur àrees molt diverses: Medi Ambient, Desenvolupament Sostenible, Parcs i Jardins, Comerç, Abastiment, Ocupació i Promoció de Projectes Emprenedors.

→ van ser molt més durs amb Barberà que no Rajoy o la vice-secretària general, María Dolores de Cospedal. Fernando Martínez-Maíllo, vice-secretari d'organització, fins i tot va qualificar les converses interceptades per la policia com a "inacceptables" i "vergonyants". A Maroto i Casado, les explicacions de Barberà li van semblar "insuficients", mentre Rajoy, molt fidel al seu estil, va afirmar que després d'escoltar Barberà s'havia quedat "tranquil". L'ex-alcaldessa havia acceptat l'oferiment del jutge instructor de declarar –sense interrogatori, perquè és aforada, i previsiblement per escrit– abans no decidisca d'elevat la causa del Tribunal Suprem, si arriba el cas. Amb tot, el partit li ha obert un expedient disciplinari, una mesura presa pel sector jove de la direcció que ha molestat i molt una Barberà que se sent assetjada i que veu perillar el seu futur judicial si no té el partit al seu costat.

El contingut del sumari que fins ara es mantenia en secret els ha semblat poc consistent, als regidors, ex-regidors i assessors encausats, però a la direcció del PP ha caigut com una bomba. El to de les converses resulta demolidor, en especial el de la conversa entre María José Alcón i el seu fill, Vicente Burgos, que podria figurar en un manual per a aspirants a delinqüent.

La gran diferència

La presidenta del PPCV, Isabel Bonig, que havia ajornat la possible expulsió dels nou regidors investigats –dels deu que tenen a l'Ajuntament– fins a l'obertura del sumari i les evidències que despreguera, va concedir-los dimecres passat un termini de dues setmanes perquè tots ells adopten la decisió de marxar voluntàriament, cosa que permetria de renovar el 90% del grup popular.

Tanmateix, en contra del que van comprometre's al seu dia, els regidors no tenen la intenció de plegar. Com Barberà, pensen que no serà fàcil demostrar la neteja de capital i, en cas d'abandonar el seu escó al consistori, perdrien el respecte polític dels seus.

Una posició radicalment oposada a la que va gaudir Francisco Camps, que va sentir el suport dels seus fins el darrer minut. Fins i tot el sector zaplanista del PPCV, que li feia la guitzta tothora, va mostrar-se molt comprensiu en relació amb el *cas dels vestits*.

... NOU EX-REGIDORS EN LA MATEIXA SITUACIÓ

VICENTE ALEIXANDRE

Regidor des del 1995 fins al 2015, durant **20 anys** va ocupar-se, sobretot, de les pedanies. N'era el responsable de l'àrea, i en especial, del parc natural de l'Albufera i de la Devesa. Destaca pel seu notable patrimoni, que supera els 2,25 milions d'euros.

ANA ALBERT

Durant 16 anys va dirigir el rumb de la pedania de Poble Nou, i finalment, el 2011, Barberà va promocionar-la com a regidora. Els mals resultats del 2015 van fer que només s'hi estiguera **4 anys**, en què va tocar les àrees d'Educació, Benestar Social i Integració.

MARÍA JOSÉ ALCÓN

Regidora durant **16 anys** consecutius, del 1995 al 2011, va gestionar Parcs i Jardins i, sobretot, Cultura, àrea que va abandonar el 2006. Durant el mandat 2011-2015 va ser assessora del grup popular i va casar-se amb Alfonso Grau, vice-alcalde del 1996 al 2015.

MAYRÉN BENEYTO

Arribada d'Unió Valenciana el 1995, també era una de les regidores més veteranes: **24 anys**, si hi sumem els 4 d'UV. Dimecres passat va demanar la baixa del partit amb què va dirigir dues dècades el Palau de la Música. Va ser la responsable de Cultura del 2006 al 2015.

SILVESTRE SENENT

Pes pesant del partit a la ciutat de València –va ser-ne el president del 1992 al 2013–, també va formar part del grup municipal, on va desenvolupar la seua activitat a les àrees de Medi Ambient, Cicle Integral de l'Aigua, Hisenda i Pressupostos. **24 anys** en total –del 1991 al 2015– com a regidor de Barberà.

FRANCISCO LLEDÓ

En les passades eleccions, Rita Barberà va assignar-li el lloc número 15 de la llista i ell va renunciar-hi. El 2015, per tant, va posar fi a **19 anys** com a regidor –d'Expropiacions, Ordenació Urbana, primer, i de Festes i Cultura Popular, després–, tot i que encara fa política: és assessor a la Diputació.

RAMÓN I. SANCHIS

Va ser assessor de Francisco Camps a la conselleria de Cultura –anys 1997-1998– i després va entrar com a regidor a l'Ajuntament. S'hi va estar fins el 2015, **17 anys**, i en àrees de tota mena: Activitats, Aigua, Patrimoni, Descentralització i Participació Ciutadana, Parcs i Jardins, Sanitat, Consum...

JUAN VICENTE JURADO

A 73 anys, el 2015, va posar fi a una trajectòria de **20 anys** al consistori, en què ha estat responsable d'Enllumenat Públic i Fonts Ornamentals. El seu enfrontament amb Alfonso Grau va ser notori. L'acusava, entre més coses, d'haver-lo obviat a l'hora de contractar les bombetes LED que dispensava la Diputació.

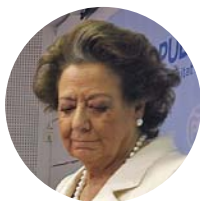
EMILIO DEL TORO

Responsable de l'àrea d'Educació durant dos mandats, un total de **7 anys**, ha estat un dels regidors que ha passat més desapercbut, potser perquè també era un dels que menys temps acumulava a l'Ajuntament. Ara es dedica al cultiu de la tófona a les comarques dels Ports i l'Alt Palància.

El poder que li resta a Barberà és una acta de senadora per designació territorial, que socialistes, Compromís, Podem i Ciutadans volen retirar-li. El 29 de febrer ja va negar-se a acudir a la comissió parlamentària que l'havia citada –a instàncies de Podem– perquè explicara la seua implicació en el *cas Taula*.

Aquell dia, a instàncies de Compromís, van tornar a requerir la seua presència. Quatre dels cinc partits hi van votar a favor, i el PPCV va abstenir-se en considerar que no era a les Corts on Barberà havia de comparèixer. Una actitud antagònica als aplaudiments amb què els diputats populars rebien, drets, el president –imputat– Camps. ●

... I DOS AFORATS AL LLINDAR DE LA INVESTIGACIÓ

RITA BARBERÀ

Alcalde de València durant **24 anys**, del 1991 al 2015, va renunciar a l'acta de regidora poques hores abans de la investidura del nou alcalde, Joan Ribó, a qui va estalviar-se de cedir la vara de comandament. Senadora des de llavors, això li permès gaudir d'un aforament que amenaça de dur al Tribunal Suprem la peça separada del *cas Taula* referida a la presumpta neteja de capital.

MIQUEL DOMÍNGUEZ

Un altre històric de l'equip de Barberà, amb qui ha estat regidor **20 anys**. En concret, des del 1995 –quan va estrenar-se després de ser assessor de seguretat ciutadana de Juan Cotino– fins al 2015, moment en què va optar per emigrar a les Corts valencianes. L'acta de diputat li atorga un aforament que podria fer-lo declarar al Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

